

THÔNG ĐIỆP NHÂN NGÀY THẾ GIỚI PHÒNG CHỐNG AIDS, 1 - 12 - 2003

(CÔ-PHI AN-NAN)

I – BÀI TẬP

- 1.** Xác định vấn đề trọng tâm mà bản thông điệp hướng tới.
- 2.** Phân tích nỗi lo âu trước đại dịch HIV/AIDS và tinh thần trách nhiệm của nguyên Tổng thư kí Liên hợp quốc Cô-phi An-nan được thể hiện trong bản thông điệp.
- 3.** Câu hỏi 4, sách giáo khoa, trang 219.

4. Anh (chị) hiểu thế nào về câu sau cùng của bản thông điệp : "Hãy sát cánh cùng tôi, bởi lẽ cuộc chiến chống lại HIV/AIDS bắt đầu từ chính các bạn" ?

5. Anh (chị) có suy nghĩ gì về trách nhiệm và khả năng đóng góp của mình cho cuộc chiến đấu chống lại HIV/AIDS sau khi tiếp nhận bản thông điệp của nguyên Tổng thư kí Liên hợp quốc Cô-phi An-nan ?

II – GỢI Ý GIẢI BÀI TẬP

1. Để trả lời được câu hỏi này, trước hết cần đánh dấu những câu quan trọng nhất trong bài. Vấn đề trọng tâm mà bản thông điệp hướng tới : Chúng ta phải có những nỗ lực cao nhất để ngăn chặn đại dịch HIV/AIDS trên cơ sở tinh thần trách nhiệm, tình thương yêu và ý thức tự bảo vệ cuộc sống của mình.

2. Nỗi lo âu trước đại dịch HIV/AIDS thực ra không phải là nỗi lo âu của riêng ai. Tuy nhiên, là người đứng đầu tổ chức Liên hợp quốc, có được tầm bao quát rộng rãi, Cô-phi An-nan nhìn thấy rõ hơn ai hết tính nghiêm trọng của vấn đề. Ông thực sự không thể an lòng trước sự hoành hành của "căn bệnh thế kỉ" : "Trong năm qua, mỗi phút đồng hồ của một ngày trôi đi, có khoảng 10 người bị nhiễm HIV. Ở những khu vực bị ảnh hưởng nặng nề nhất, tuổi thọ của người dân bị giảm sút nghiêm trọng. HIV/AIDS đang lây lan với tốc độ báo động ở phụ nữ. Giờ đây phụ nữ đã chiếm tới một nửa trong tổng số người nhiễm trên toàn thế giới. Bệnh dịch này đang lan rộng nhanh nhất ở chính những khu vực mà trước đây hầu như vẫn còn an toàn – đặc biệt là Đông Âu và toàn bộ châu Á, từ dãy núi U-ran đến Thái Bình Dương". Ông cũng hết sức ưu phiền về tình trạng thiếu đi đôi giũa cam kết và hành động thực tế : "Chúng ta đã không hoàn thành được một số mục tiêu đề ra cho năm nay theo *Tuyên bố về Cam kết phòng chống HIV/AIDS*. Nhưng điều quan trọng hơn là chúng ta đã bị chậm trong việc giảm quy mô và tác động của dịch so với chỉ tiêu đã đề ra cho năm 2005". Đặc biệt ông nhìn rõ các nguy cơ xuất phát từ thái độ vô cảm của một số quốc gia cho rằng "những thách thức cạnh tranh có ý nghĩa quan trọng hơn và cấp bách hơn", cũng như của rất nhiều người còn giữ thái độ kì thị đối với những ai bị HIV/AIDS (trong trường hợp này, họ đã vô trách nhiệm với bản thân mà không tự biết). Tất cả những nỗi lo âu nói trên đã thể hiện tinh thần trách nhiệm rất cao của một người gánh vác sứ mệnh quốc tế nặng nề, và điều quan trọng nữa là thể hiện rõ tấm lòng của vị Tổng thư kí Liên hợp quốc.

3. Học sinh tùy vào cảm nhận mà trả lời câu hỏi này. Nếu chọn hai đoạn cuối của bản thông điệp, cần nêu được mấy ý :

– Đoạn văn được viết ra trên tinh thần đối thoại bình đẳng, hoàn toàn không gợi lên sự cách bức về địa vị xã hội giữa người nêu và người tiếp nhận bản thông điệp.

– Đoạn văn đánh thức lương tâm và tình nhân loại trong mỗi chúng ta.

– Đoạn văn đã chỉ rõ mối quan hệ giữa việc bảo vệ hạnh phúc chung cho nhân loại và việc bảo vệ hạnh phúc riêng cho mỗi cá nhân con người : "Hãy đừng để một ai có ảo tưởng rằng chúng ta có thể bảo vệ được chính mình bằng cách dựng lên các bức rào ngăn cách giữa "chúng ta" và "họ".

– Đoạn văn chứa đựng những cách nói đầy ẩn tượng, gằn như minh triết : "Trong thế giới khốc liệt của AIDS, không có khái niệm chúng ta và họ. Trong thế giới đó, im lặng đồng nghĩa với cái chết".

– Đoạn văn cho thấy bên ta luôn có một người bạn đồng hành đáng tin cậy là chính nguyên Tổng thư kí Liên hợp quốc Cô-phi An-nan.

4. Điều đáng chú ý nhất ở câu cuối cùng của bản thông điệp là luận điểm "cuộc chiến chống lại HIV/AIDS bắt đầu từ chính các bạn". Đúng là mọi thứ đều có thể trở thành những lời hô hào suông, không có ý nghĩa thúc đẩy hành động thực tế, nếu bản thân mỗi người không biết tự kiểm điểm một cách sâu sắc để xem mình đã hiểu thế nào về đại dịch HIV/AIDS, đã làm gì để ngăn chặn nó, để giúp đỡ những người mắc bệnh, để tự bảo vệ mình,... Sự thành bại của mọi chương trình hành động có tầm quốc tế, quốc gia đều xuất phát từ ý thức, lương tâm và trách nhiệm của mỗi một cá nhân sống trên trái đất này.

5. Học sinh tự do phát biểu ý kiến của mình. Cần lưu ý : nội hàm khái niệm "đóng góp" không hoàn toàn bỏ qua ích lợi của mỗi cá nhân có đóng góp. Bởi vậy, chỉ riêng việc biết đề ra các biện pháp phòng ngừa cho bản thân cũng là một hành động thiết thực hướng tới mục tiêu chung của toàn nhân loại nhằm đẩy lùi "căn bệnh thế kỉ".